

Més sobre el Conservatori

Aparentment, el debat sobre el possible enderroc del teatre Conservatori enfronta dues prioritats, la urbanística i la cultural. Els uns veuen la ciutat sobre el paper i observen que la connexió entre un centre històric amb problemes i un Passeig que encara funciona es veu interrompuda per un immoble d'aspecte extern poc reeixit i funcionalitat discutible. La solució, entenen, és construir en algun altre lloc un equipament escènic de capacitat semblant però amb prestacions i característiques del segle XXI i enderrocar el vell edifici. Els altres, la gent del món del teatre i l'activisme cultural en general, argumenten que la ciutat és com és, que a efectes pràctics arribar del Passeig a la plaça Sant Domènec tampoc és tan complicat i que, encara que vell i atrotinat, el teatre encara funciona. A més, hi afegeixen, aquest ens du a tots records personals i col·lectius insubstituïbles. Hi hauria encara un altre argument a favor de preservar l'edifici, el del seu valor patrimonial. Perquè, si bé és cert que no està inclòs en el catàleg i que ni la façana ni l'estructura ho recomanen, també ho és que el seu interior, típic d'un teatre de meitat del segle XIX, amb motllures de guix i formes arrodonides, és el darrer de tota una colla del seu estil que hi havia a la ciutat i que han anat desapareixent. Si el destruïm borraré definitivament el testimoni d'una època i d'una forma d'entendre el lleure i els escenaris.

Hi ha, però, un darrer argument a favor de l'enderroc que penso podria arribar a posar d'acord, ni que sigui puntualment, arquitectes i culturess. És el de la consideració de l'espai públic, i sobretot les places, com a espais potencialment o de forma efectiva útils, molt útils, per a la cultura i l'experiència col·lectiva. No té massa sentit que Manresa, una ciutat de 77.000 habitants amb una àrea d'influència que sobrepassa els 100.000, tingui places de les mateixes dimensions que quan la població era una quarta part més petita i les carreteres quatre vegades més lentes. La ciutat necessita espais amplis on poder congregar uns quants milers de persones sempre que calgui, per escoltar un concert, per fer-hi classes de ball, per allotjar fires i mercats, per convocar-hi manifestacions o pel que sigui. I és molt bo que aquest espai sigui al centre de la ciutat, a la porta del barri antic, així evitem haver de traslladar esdeveniments al Congost o al Palau Firal. De fet -competint amb Crist Rei- la plaça Sant Domènec ja realitza aquesta funció de centre neuràlgic, d'espai de tothom, de lloc "on passen coses". Per això, amb una plaça més gran i útil guanyaríem també espai per la cultura, la trobada i la socialització.